

От русенската сцена се изнасят истински трупове

ДАНКА ВАСИЛЕВА

Ч

етиристотинте народни артисти от Великия народен театър миналата седмица дадоха почивка на разгневената си публика. През това време разпределяха ролите си на по-малките сцени, наречени комисии.

Режисурата на политическите сили съвсем я захъса – търси се талантлив словотворец – сценарист да измисли най-сетне как да се кръсти некоалиционното правителство.

И докато политическите ни мъже и жени доказват на дело Шекспир, превръщайки цяла България в сцена, един град умира съвсем наистина, неестетично и нережисирано.

Светът е в очакване на войната в Персийския залив, а необявената румънска война срещу Русе тече с пълна сила.

Хлорът бе заменен от нещо неопределено, което вони на горяща гума, недогорели въглища и автомобилни газове едновременно и има още по-ценно качество от предишното химическо оръжие – изобщо не може да се диша.

Що е то обаче никой не може да каже – нямаме апаратура, която да го определи. Но печеното русенско разузнаване донася, че тази смес идва от цеха за вулкацити на печалноизвестния химкомбинат в Гюргево. А там, верни на идеите на гения на Карпатите, твърдят, че въпросният цех не работи.

Смесената комисия завърши изследванията си и написа доклад, в който двете страни не са съгласни една с друга. Нашата иска комбинатът да бъде спрян изцяло, другата – само някои производства.

Така делото на задушавачите се русенци остана отново дело на самите русенци. Докато бяха избиратели, всички ги ухаждаха. След като гласуваха, ги изхвърлиха зад кулисите.

Комитетът за спасение на Русе реши обаче, че не е необходимо да се изчаква финалът, за да се постави трагедията отново. Затова първия си учебен ден русенчетата ще прекарат не на чиновете, а в автобуси, с които ще напуснат града. Може би ще ги последват и родителите им. Най-сетне ще си имаме истински град на истината, само че празен.

Въпросът е къде да се преселят гражданите му. Идеята за превземане на Плутон отпада, търси се планета с „вулкацитна атмосфера“.

На преден план излиза друга идея. Докато президентството, правителството и парламентът се науумват, русенци да се предоставят на услугите на приборостроителната промишленост на Запад. Там може да се конструира и произведе апаратура, наречена „русенски нос“, която ще може безпогрешно да открива всякакви химически вещества във въздуха.

Със спечелената валута русенци смятат да купят част от Сахара или някоя друга пустиня. След това ще поканят за управа на новопостроения град бившото ни правителство. Известно със своите способности, то бързо ще създаде пясъчен дефицит. С това ще се реши и въпросът за земята.